

• 67 •

ԱՄԱԿ ԽՍԲԽԳՐԻՆ

Պէլաւ, 26 փետրվարի

վալին. դրամար յարմար ընծայ չեմ կարող գտնել
նրա համար և մտածում էր նա, թանկարժ նա իր
միտքը փոխեց, կարծես, մի նոր արարած պատկե-
րացաւ նրա յիշողութեան մէջ, որ իր համար այս
աշխարհի մէջ ամենից բարձր էր: «Ո՞ւ, չէ. այդ
գեղեցիկ մասեակը պէտք է զարդարէ մոր աս-
տովներ, որ կշռու են, թէ զէսի որ կոզմը պէտք
էր ուղղել հարուածը:»
Բէկի առջե զեր զրած էր արծաթի արկդիվը
իր փայլուն իրենքներով: Կինը մի հարևանից հա-
յացք ձգեց նրանց վրա և անցաւ, նսանց վրանի
մի կողմում, բարձր վրա: Աղջ իրենքները, որ ա-

բառուն պարանոցը. այդ թանգարին ասպարանջան-ները ըն ք առ հիանալի բազուկներին միայն արժա-նի են. և այդ մատանիների համար են ստեղծված մն ք առ հրաշալի մատները, ասում էր նա խորին զգացմունքով:

Վայրենի մարդը սիրոյ կախարդական ազդեցու-թեան ներքոյ փոխվել, ազնուացել և աւելի հա-

մնուն կնոջ կարող էին խելքից հանել, մասնաւոնդ քրդի կնոջը, որ ամեն մի պազդուն բանով երե-խալի նման հրապարակում է, —այդ գոհարները այ-ժեմ երեւմ էին նրան որպէս ապակիի կոտը- տանիներ, որոնց սուր ծայրերը նշտարի նման ձա- կում էին նրա սիրոտ:

Ականատեսուած նրա վրդումներ, ասաց.

Ականատեսուած կնոջ կարող էր Աւելացնել չէրիս աղջիկն էր, մի հզոր մարդու, որի հօգեսոր իշխա- նութիւնը տարածվում էր բոլոր ցեղերի վրա, — մի մարդու, որի մի խօսքը բաւական էր ամենա- նշանաւոր ցեղապետին իր պաշտօնից զիկեռու. Եւ բէկը իր բանած զիկովով պարտական էր այդ մար- դուն, որի միակ փեսան էր Աւելացնել չէրիս աղջիկ վրա մի երկրորդ կնոն, —դա կը ինչու ան-

— Ես աղամիններ չատ ունեմ.

— Ես նրան սիրում եմ:

— Ակեր, որքան կուզես, բայց այդ սէրը թանգ կը նստի քեզ...

— Ի՞նչ կանես:

— Այդ ես զիտեմ..

— Դու ինձ սպառնալիններ ես կարդում, անգ-

մակրական էր դարձել, գաղանները աւելի կատարում են, երբ սկսում են սիրել, բայց մարդը քնչանում է, և դրանով այժմ բէկը որոշվում էր գաղաններից:

—Այդ գաղարանիները ճն բա համար, մակրական էր սրբազնութիւն խորհիղի ապնատիոններն եւ բաժին կը համեմ դրանցից:

—Ինձ համար մի պատճառ է հարկաւոր, ուրիշ բան չեմ ուզում, պատասխանեց կինը դողդոջուն բէկը այժմ բոյորդին գործադրութիւն խորհիղի ամանի նման:

—Մի շարժիքիր տեղից, տեղում իւս... ասաց կինը ցոյց տարով ձեռ քում բռնած փաքրիկ ատրճանակը:

միայն ճն ր առ համար պէտք է պահեմ...
Իր յախշտակութեան մէջ նա այն աստիճան
մոռացել էր ինքն իրան, որ վերջին խօսքիր բո-
լորովին լսելի ճայնով արտասանեց, և բնաւ չէր
նկատում, որ մէկը կանանցի գարագործ բարձ-

կապտերի ազօտ լոյսը ուղիղ թափվում էր նր-
ան գունաթափ երեսի վրա, որ իր խուռութեան
մէջ աւելի զեղեցիկ էր, որպէս զայրացած հրեշ-
տակի դէմքը:

—Ի՞նչ է պատահել, խոռոշի, հարցըց բէկը

մոռնիք վրա, բայց նրա հոգեբանական կորմը, կար-
ծես թէ, առ մոռացաւ: Կա այժմ աննարին էր
համարում իր կնոջ սէրը փոխարինել մի ուրիշ պի-
րով, որպէսնեւ նա չէ յիմի աղջիկն էր: Բայց երբ
նրա աշքերը կրկնին հանդիպեցան իր առջն դրած

Այժմ նա ոտքի վրա էր:

Քէկը սարսափեց: Կա չէր սպասում մի այսպի-
սի վճռական քայլ իր կնոջ կորդից: Մավերի պա-
տերացը պահեց նրան րոպէտական անշարժութեան
մէջ, թէեւ նրա ձեռքը պառած էր ոտքեամ կառած

բացներվ, մօտեցաւ նրան, և առձանի պէս լուս
կանգնած, հետազօտում է նրա խորին հոգեգայ-
լութիւնները, Դա նրա կինն էր, մասկանասակ
Խորշիղը, որ յայտն էր ամբողջ ցեղի մէջ իր
գեղեցկութիւնով, Բայց մահը միայն կարող էր լի-
մադմ ձայնով—Զը լինի թէ վատ երազներ են տե-
սել:

—Ես երազներ չեմ տեսել, ես իմ աչքի առ չե-
տեսնում եմ, թէ ինչ է կատարվում...

Բէկը չէ կարող կասկածել, թէ իր եղեննական
փայտուն իրեղեններին, կրկին նրա երեակայութեան
մէջ պատկերացաւ այն նազերի արարածը, որի
համար մի քանի րոպէ առաջ պատրաստում էր
այդ իրեղենները,

Այդ մէջոցին կանանցոյի բաժնից լսեի եղաւ ե-
րեակայի լալու ձան, որ նոր էր զարթենել քնքոց:
Դա մի խարազական ձան էր, որ կարծեն ամբողջ
երես ամուսնիների լալու ձան, ու ու առաջանական

Օր քար լոկ պրու առաջամասը լու առ գործելուց և իրան որ ուրիշ պատաստ պահ է բրոց (առողջապահ կազմ), ասս նա հանդարտ խռով էին միմանց զրա, որպիս երկու մնամար- լուկ, որ գրգռել էր նրա բարկութիւնը: Կերպով.—ես այսուհետեւ քո կինը չեմ լինելու,

